

Коли творчість дарує задоволення і душевний спокій

Щоразу , як заходжу до читальної зали Березнівської міської бібліотеки, помічаю там щось нове і цікаве. Це – нестандартні книжкові виставки, презентаційні стенди і, як правило, невеликі, але художньо насичені виставки робіт народних умільців нашого міста та громади. Їх організовує і облаштовує досвідчена бібліотекарка Г. М. ДІХТЯР.

Ось і під час моїх недавніх відвідин книгозбірні я радо ознайомився з творчим доробком молододі березнівської вишивальниці Іони Романович під назвою "Крізь вушко голки долю переллю".

Споглядаю і відверто душевно насолоджуюся її чудовими картинами. Найсвітліші почуття викликають роботи "Маки", "Все буде Україна" образок "Надія" майстерно виконані бісером. На світлі роздуми надихають твори мисткині, намальовані, помережані кольоровими нитками. Відчувається, що вона сповна вклала свій талант і тепло душі у полотна "Натюрморт", "Італійська замальовка", "Зимовий вечір", "Маєток" та велику пейзажну панораму. Подарували хвилини радості й інші творчі роботи вишивальниці.

Коли уважно розглядав експонати виставки, до зали увійшла їх авторка. Як з'ясувалося, вона — донька присутньої Г. М. Діхтяр. Цей факт сприяв невимушеності і відвертості нашої розмови.

- Коли ви вперше відчули бажання щось вишивати? - звертаюся з традиційним запитанням до своєї нової знайомої.

- Все почалося з того, що, коли я вчилася у четвертому класі, мама навчила мене вишивати невеликі малюночки, серветки. І мені малювання різнокольоровими нитками дуже сподобалося. Тож семикласницею я вже вишила досить велику картину "Різдво Ісуса Христа".

З тих пір займаюся цим видом народного мистецтва більше двадцяти років. Останні три працюю з бісером, ним гаптую картини та інші речі на замовлення. Але найбільше мені подобається працювати з нитками. Це, коли беру тканину, сама на ній малюю сюжет, а потім його втілюю у ЖИТТЯ барвистими нитками.

- Як ви, Іоно, знаходите час для занять своїм хобі, тобто творчістю?

- Коли мої обоє синочків ще були маленькими, то сідала за вишивання під час їх сну. А зараз, не дивуйтеся, беруся за полотно, голку, нитки та бісер на роботі. Так сталося , що останнім часом я працюю продавчиною у спеціалізованому магазині «Вишиванка». Отож, коли в ньому немає покупців, встигаю трохи повишивати, роблю це й вдома, як випадає вільна від жіночих турбот година. Зараз не маю часу увечері, бо разом з мамою плету маскувальні сітки для наших українських воїнів.

Враховуючи свій досвід, я, за потреби, можу дати слушні поради покупцям вишиванок, зокрема, як за ними доглядати, правильно прати, щоб не злиняли нитки тощо.

- Скажіть, будь ласка, що вам дарує процес вишивання і звідки ви черпаєте сюжети для своїх нових картин?

- Якщо я побачу щось незвичне і цікаве, то мені відразу хочеться його вишити, змалювати на полотні нитками чи бісером. Все залежить від мого візуального сприйняття побаченого. І тоді я підбираю відповідні матеріали, щоб вдало передати кольори та відтінки, застосовую належну техніку виконання. Скажімо, вишиваючи коней, під час роботи використала хрестики і напівхрестики, а також так званий французький вузол.

Мушу сказати, що зараз виникає проблема з нитками, їх нелегко придбати, тож інколи доводиться шукати ці матеріали в мережі Інтернет.

А щодо стану душі під час вишивання, то зізнаюся, що воно для мене є своєрідним антистресом. Коли я мережу нитками полотно, забуваю всі сучасні життєві проблеми і негаразди, хоч на якийсь час відволікаюся від мирської суєти. В цілому, моє хобі дарує творче естетичне задоволення і душевний спокій, а відтак бажання й надалі займатися ним.

Завершуючи цікаву розмову з місцевою майстринею - вишивальницею Іоною Романович, щиро побажав їй нових творчих знахідок і здобутків. Користуючись нагодою, раджу шанувальникам цього виду народного мистецтва відвідати першу персональну виставку творів нашої талановитої землячки.

Павло РАЧОК.